

งานต้อนรับ

บทที่ 7 สภาพการณ์การพัฒนาวิชาชีพครู

อาชีพครูเป็นวิชาชีพ

ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
และพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา
ได้บัญญัติคำว่า “**วิชาชีพ**” ไว้ จึงส่งผลให้อาชีพครูถูก
ยกระดับขึ้นเป็นวิชาชีพตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

วิชาชีพ

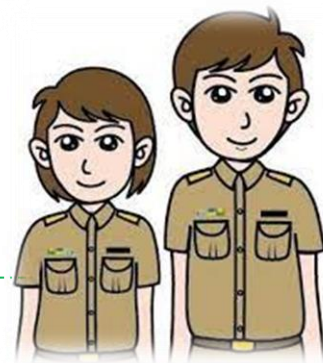
หมายถึง วิชาชีพทางการศึกษาที่ทำหน้าที่หลักทางด้าน
การเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย
วิธีการต่างๆ รวมทั้งการรับผิดชอบการบริหารสถานศึกษา
ในสถานศึกษาปฐมวัย ขั้นพื้นฐาน และที่ต่ำกว่าอุดมศึกษาว่า
ปริญญาทั้งของรัฐและเอกชน และการบริหารการศึกษานอก
สถานศึกษาในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ตลอดจนการ
สนับสนุนการศึกษาให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับ
การจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหาร
การศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่างๆ

วิชาชีพครู

หมายถึง วิชาชีพทางการศึกษา ที่ทำ
หน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอน และ
การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้วย
วิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและ
เอกชน ตลอดจนปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับ
กระบวนการเรียนการสอน และการบริหาร
การศึกษาในหน่วยงานการศึกษา

ในอดีตเปิดสอนหลักสูตรครู 4 ปี

...ต่อมา พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542
วิชาชีพครูได้ถูกยกระดับ เป็นวิชาชีพ (ชั้นสูง) จึง
ควรเพิ่มการฝึกปฏิบัติการสอนให้เข้มข้นมากขึ้น โดย
ได้ปรับหลักสูตรผลิตครูเป็น 5 ปี

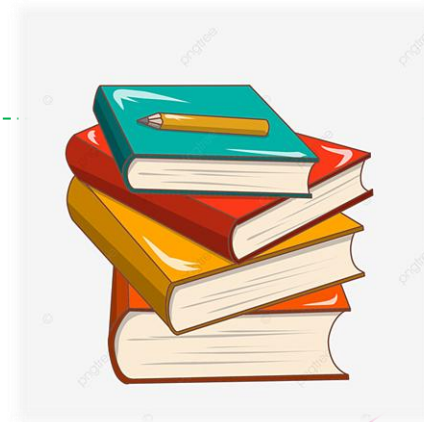
พ.ศ. 2560 ที่ประชุมคุรุสภาเสนอให้กลับไปผลิตครู
หลักสูตร 4 ปี ...

เพราะบริบทของโลก สังคมเปลี่ยนไป เทคโนโลยีเข้ามา
มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน รูปแบบการเรียนจึงต้อง
เปลี่ยนตามเพื่อทำให้มีคุณภาพมากขึ้น อีกทั้งหลักสูตรครู 4
ปี คุณภาพไม่ได้ด้อยกว่าการเรียนในหลักสูตร 5 ปี

- ในปี พ.ศ. 2562 เริ่มใช้หลักสูตร 4 ปี

ผลวิจัยของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว.) ยืนยันว่า....

จำนวนปีในการผลิตครูไม่ใช่สาระสำคัญ สิ่งสำคัญอยู่ที่กระบวนการผลิต ขณะทำงานศึกษาวิจัยที่กำลังดำเนินการโดยสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา เบื้องต้นพบว่า ด้านเศรษฐกิจ ต้นทุนค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง นักศึกษา มหาวิทยาลัย และประเทศชาติ ที่ลงทุนการเรียนหลักสูตรครู 5 ปีสูงมาก ดังนั้นถ้าลดเหลือ 4 ปี โดยบัณฑิตมีคุณภาพสูง จะช่วยประหยัดงบประมาณต่างๆ ได้มาก

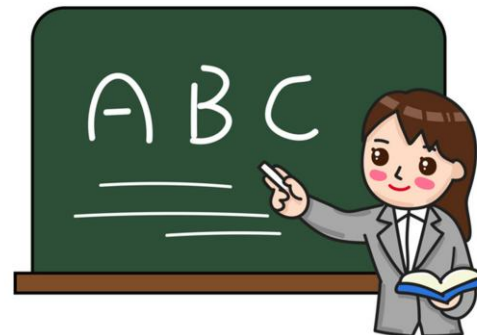

สำหรับกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ

กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตร์เป็น 4 ปี เพื่อยกระดับการผลิตครูให้มีคุณภาพและเป็นไปตามอัตลักษณ์ของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏในการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น และเคยเป็นสถาบันการผลิตครูมาแต่เดิม

กำหนดนโยบายเรื่องภาษาอังกฤษ

- ตอนสมัครเข้าเรียนหลักสูตรครูจะไม่มีข้อกำหนดคะแนนภาษาอังกฤษ
 - ตอนจบการศึกษาจะต้องกำหนดว่าให้ได้มาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ระดับ B2 หรือต้องได้ 400 คะแนนขึ้นไป
- แต่ถ้าเป็นครูภาษาอังกฤษ ต้องได้ CEFR ระดับ C1 หรือ 600 คะแนนขึ้นไป และต้องมีการเพิ่มเติมทักษะอารมณ์ หรือ Soft Skills ในหลักสูตรด้วย โดยนิสิตนักศึกษาครูทุกชั้นปีจะต้องได้รับการป่มเพาะทักษะเหล่านี้

สภาพปัญหาเกี่ยวกับวิชาชีพครู

1. คนเก่งไม่สนใจศึกษาในสายวิชาชีพครู
- 2 .กระบวนการเรียนการสอนเน้นทฤษฎีมากกว่าเน้นการปฏิบัติจริง
3. ค่าตอบแทนครูไม่สมดุลกับค่าครองชีพ เมื่อเปรียบเทียบกับภาระ
ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพ
4. ครูขาดความกระตือรือร้นในการพัฒนาตน ส่งผลให้ปรับตัวไม่ทันต่อ
การเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาการและด้านเทคโนโลยียุคใหม่
5. ระเบียบปฏิบัติไม่เอื้อต่อการพัฒนางานและการพัฒนาตนเอง

6. ปัญหาการประพฤติปฏิบัติตนของครูด้านคุณธรรมจริยธรรม และ
จรรยาบรรณในวิชาชีพ
7. ปริมาณภาระงานด้านอื่น ๆ มาก จนส่งผลกระทบกับภาระงานหลักของครู
8. ขาดระบบการติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ การติดตาม
ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานของครู
9. ขาดเสรีภาพทางวิชาการ ขาดการคิดสร้างสรรค์เนื่องจากครูต้องสอนตาม
จุดประสงค์ที่หลักสูตรกำหนด
10. ปัญหาความขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนาคณาจารย์ และ
พัฒนาการเรียนการสอน

แนวทางการพัฒนาวิชาชีพครู

1. สรรหาผู้เข้าเรียนวิชาชีพครู
2. การอบรมครูประจำการ - เปิดโอกาสให้ครูประจำการได้เข้ารับการอบรมความรู้ใหม่ ๆ
3. การให้การนิเทศ ช่วยให้การควบคุม การตรวจสอบและการปรับปรุงการปฏิบัติงานของครู ให้เป็นระบบยิ่งขึ้น
4. การบริหารจัดการ - สถานศึกษาต้องมีการปฏิรูปการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาต่าง ๆ ให้ทันสมัย โดยส่งเสริมให้ครูมีศักยภาพในการเป็นผู้นำ
5. เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของครู

6. สภาพการปฏิบัติงาน - สถานศึกษาต้องสร้างความตระหนักให้ครูต้อง
ปฏิบัติการเรียนการสอนอย่างเต็มกำลังความสามารถโดยไม่ละทิ้งหน้าที่ พร้อมให้
ขวัญกำลังใจและการจัดสรรสวัสดิการต่าง ๆ
7. อุปกรณ์การเรียนการสอน - ใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น สื่อการสอน
แหล่งเรียนรู้ และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำเสนอความรู้ใหม่ ๆ
8. การพัฒนาด้านความรู้ - สถานศึกษาและผู้ใช้ครูควรพัฒนาครูให้มีความรู้ที่
ทันสมัยและต่อเนื่อง โดยเฉพาะการสร้างทักษะวิชาชีพครู

การพัฒนาคุณภาพครูพันธุ์ใหม่ด้วยหลัก 6 วิ

1. วิสัยทัศน์

ครูทุกคนต้องเป็นผู้มองการณ์ไกล ใช้ความคิดจินตนาการอย่างถูกต้อง ต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์ให้เกิดขึ้นในตนเองด้วยวิธีการสอน เช่น ทดลอง สาธิต บทบาทสมมุติ และสร้างบรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน

2. วิทยาการ

ครูต้องเป็นชุมทรัพย์ทางปัญญา เป็นผู้เปี่ยมล้นไปด้วยภูมิรู้ ภูมิธรรม และภูมิฐานการที่เป็นคนกระตือรือร้นชวนขยายในการหาความรู้อยู่ตลอดเวลา ทำให้เกิดความมั่นใจในการสอน สอนอย่างสง่างาม

3. วิทยายุทธ

ครูต้องมีความเชี่ยวชาญในด้านการสอน และจะต้องฝึกวิทยายุทธอย่างต่อเนื่อง เช่น มีการวางแผนการสอน เตรียมสื่อการสอน กำหนดวัตถุประสงค์การสอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการวางแผน

4. วิจัย

ครูต้องเป็นนักวิจัย รู้จักคิดค้นวิธีการเรียนการสอนที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูง ครูต้องเป็นผู้ช่างสังเกต ช่างบันทึก (เขียน) เพื่อสามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาผู้เรียน

5. วิจารณ์งาน

ครูใช้ความคิดวิเคราะห์ แยกแยะและตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ดังนั้นครูต้องมีความหนักแน่น มีเหตุมีผล มีข้อมูลสารสนเทศครบถ้วนในการแก้ปัญหา

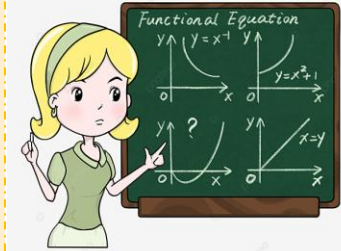
6. วินัย

ครูต้องรักษาระเบียบกฎเกณฑ์ มีวินัยในตนเอง วินัยในอาชีพ

ทักษะ 8 ประการของครูในศตวรรษที่ 21

1. C-Content

คือ การที่ผู้สอนต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาที่ตนรับผิดชอบในการสอน

2. C-Computer (ICT) Integration

คือ การที่ผู้สอนมีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ในการบูรณาการกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน

3. C-Constructionist

คือ ผู้สอนต้องเข้าใจแนวคิดที่ว่า ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ขึ้นได้เองจากการเชื่อมโยงความรู้เดิมที่มีอยู่เข้ากับความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่ได้รับ และได้จากการลงมือปฏิบัติในกิจกรรมต่าง ๆ โดยครูสามารถนำแนวคิดนี้ไปใช้ในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4. C-Connectivity

คือ การที่ผู้สอนมีทักษะในการจัดกิจกรรมที่เชื่อมโยงระหว่างผู้เรียนด้วยกัน เพื่อน อาจารย์ทั้งในสถานศึกษาเดียวกันและต่างสถานศึกษา หรือเชื่อมโยงสถานศึกษา บ้าน และ/หรือชุมชนเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ของผู้เรียน เนื่องจากแนวคิดที่ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี เมื่อสิ่งที่เรียนรู้มีความสัมพันธ์โดยตรง หรือเกี่ยวข้องกับ ความสนใจ ประสบการณ์ ความเชื่อ สังคม และวัฒนธรรมของผู้เรียน

5. C-Collaboration

คือ การที่ผู้สอนมีความสามารถในการเรียนรู้แบบร่วมมือกันกับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ ผู้สอนจะต้องมีทักษะในบทบาทของการเป็นโค้ช หรือที่ปรึกษาที่ดีในการเรียนรู้

6. C-Communication

คือ การที่ผู้สอนมีทักษะในการสื่อสารกับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ, เลือกใช้สื่อที่หลากหลายที่ช่วยให้ผู้สอนสามารถส่งผ่านเนื้อหาไปยังผู้เรียน

7. C-Creativity

คือ การที่ผู้สอนเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ ออกแบบสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน สามารถรังสรรค์กิจกรรมใหม่ ๆ ต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

8. C-Caring

คือ การที่ผู้สอนจะต้องมีความมุกิตา ความรัก ความปรารถนาและความห่วงใยอย่างจริงใจแก่ผู้เรียน ทักษะ Caring นับว่าเป็นทักษะที่สำคัญที่สุด

